

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **REMA AOS, a.s.**, se sídlem Antala Staška 510/38, Praha 4,
zastoupen **JUDr. et Mgr. Tomášem Sequensem, advokátem**,
se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1
proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

za účasti osoby

zúčastněné na řízení: **EKO-KOM, a.s.**, se sídlem Na Pankráci 1685/17, Praha 4,
zastoupen **Mgr. et Mgr. Janem Kořánem, advokátem**,
se sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů o právní

moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Sequense, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného, který spatřuje v tom, že žalovaný nevyloučil z nahlížení do spisu o vydání rozhodnutí o autorizaci k zajišťování sdruženého plnění povinností zpětného odběru a využití odpadu z obalů vedeného pod sp. zn. 26528/ENV/16, 1389/720/16 skutečnosti, požívající ochrany obchodního tajemství žalobce.
2. Žalobce uvedl, že je akciovou společností, založenou za účelem provozu systému sdruženého plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu podle zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obalech“). Dne 15. 4. 2016 podal žalobce žádost o tzv. autorizaci k zajištění sdruženého plnění podle § 17 zákona o obalech, o které dosud nebylo rozhodnuto. Jediným, tedy monopolním, držitelem této autorizace v České republice je společnost EKO-KOM, a.s., IČ 251 34 701, se sídlem Na Pankráci 1685/17, v Praze 4. V žádosti o vydání autorizace žalobce předložil vlastní projekt, o kterém Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 5. 2017, č. j. 8 A 214/2016-73, uvážil jako o obchodním tajemství žalobce.
3. Žalobce dále uvedl, že výzvou ze dne 26. 8. 2016 vyzval žalovaný žalobce k odstranění vad žádosti o udělení autorizace, tyto vady odstranil žalobce podáním ze dne 28. 12. 2017 s tím, že žádal, aby toto podání a označené přílohy byly vedeny v oddělené části spisu z důvodu ochrany obchodního tajemství žalobce. Z rozhodnutí žalovaného se totiž účastníkem řízení o žádosti žalobce o udělení autorizace stala také společnost EKO-KOM, a.s. a svým účastenstvím získala tato společnost přístup k citlivým obchodním informacím, což v žalobci vyvolává obavu, že dochází ke zneužívání informací získaných v rámci správního řízení na úkor žalobce. Tuto obavu žalobce tlumočil i žalovanému v podání ze dne 28. 12. 2017 a doložil ji analýzou změn sazebníku odměn společnosti EKO-KOM, a.s., z níž vyplývá, že tato společnost v období od 15. 4. 2016 do 28. 2. 2017 provedla dvě změny sazebníků a parametrů výpočtu odměn vyplácených obcím, které tvoří nejvýznamnější nákladovou položku systému dluženého plnění. Následně byl žalobce nucen opravit svou obchodní strategii, když bylo zjištěno, že společnost EKO-KOM, a.s., selektivně zlepšovala podmínky obcí důrazem na posílení konkurenceschopnosti společnosti EKO-KOM, a.s., u vybraných skupin obcí.
4. Dne 17. 1. 2018 žalobce nahlédnutím do správního spisu, vedeného žalovaným o žádosti žalobce o udělení autorizace, zjistil, že žádná z písemností není vedena v oddělené části spisu, veškeré dokumenty, včetně těch, které žalobce označil za obchodní tajemství, jsou součástí spisového materiálu. Společnost EKO-KOM, a.s., přitom do správního spisu nahlédla dne 3. 1. 2018, čímž jí bylo bez dalšího obchodní tajemství žalobce zpřístupněno. Žalobce v podání ze dne 28. 12. 2017 řádně specifikoval, které části svého podání a které písemnosti považuje za naplňující definiční znaky obchodního tajemství podle § 504

zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Tyto informace je povinen žalovaný chránit ve smyslu § 38 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to vedením v oddělené části spisu, respektive jejich vyloučení z nahlédnutí do spisu, což neučinil. Uvedený postup považuje žalobce za nezákonný. Navrhl, aby soud rozhodl tak, že se určuje, že zásah žalovaného spočívající v tom, že z nahlížení do spisu o vydání rozhodnutí o autorizaci k zajišťování sdruženého plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů vedeného pod sp. zn. 26528/ENV/16, 1389/720/16 nevyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce, je nezákonný.

5. Žalovaný ve vyjádření popsal dosavadní průběh řízení, poukázal na ustanovení § 38 odst. 1, odst. 4 správního řádu, s tím, že právo na nahlížení do spisu je nezbytnou podmínkou skutečné účasti v řízení, zajišťující informovanost o probíhajícím řízení. Jiným osobám než účastníkům řízení správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob a nebo veřejný zájem. A contrario tato omezení nahlížení do spisu nepatří pro účastníky řízení, jejichž právo nahlížet do spisu a pořizovat si jeho kopie nesmí být omezeno ani veřejným zájmem, ani právy jiných účastníků řízení. Jedinou výjimku z práva nahlížet do spisu zakotvuje § 38 odst. 6 správního řádu, ze kterého vyplývá, že účastník v řízení se může v rámci správního řízení seznámit i s utajovanými informacemi nebo skutečnostmi, na které se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Omezeno je pouze právo pořizovat si výpisy či kopie. Občanský zákoník poskytuje obchodnímu tajemství pouze ochranu soukromoprávní. Správní řád se o obchodním tajemství dokonce vůbec nezmiňuje, ochranu poskytuje podle § 38 odst. 6 správního řádu pouze utajovaným informacím nebo jiným skutečnostem, na které se váže zákonná povinnost mlčenlivosti. Je zde proto třeba vycházet z veřejnoprávních předpisů. Účastníci řízení mají plné právo seznámit se s obchodním tajemstvím při nahlížení do spisu včetně pořizování kopií. Skutečnost, že účastníci řízení mají právo seznámit se s obchodním tajemstvím, nevyklučuje povinnost mlčenlivosti o skutečnostech podléhajících obchodnímu tajemství nebo případnou odpovědnost za nekalosoutěžní jednání. Tento závěr podporuje i judikatura ke starému správnímu řádu, například rozsudek Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 2 A 4/1999. Stejný závěr potvrdilo i zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu dne 10. 4. 2006 s tím, že obchodní tajemství nelze považovat za zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti, obchodní tajemství je institutem soukromého práva, účastník řízení při nahlížení do spisu obsahujícího obchodní tajemství nemusí mít souhlas osoby, která může s obchodním tajemstvím nakládat, neboť jde o veřejno-právní vztah upravený správním řádem a nejedná se o soukromo-právní vztah například dvou podnikatelů. Jedinou možností, kde hledat veřejno-právní ochranu obchodního tajemství v rámci institutu nahlížení do spisu ve správním řízení jsou zvláštní právní předpisy, jako je například zákon o ochraně hospodářské soutěže (viz § 21c odst. 1 zákona číslo 143/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů).
6. Žalovaný dále uvedl, že v rámci zaslaného doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci žalobce uplatnil požadavek, aby žalovaný vedl dokumenty označené jako obchodní tajemství v oddělené části spisu s odůvodněním, že žalovaný žalobci neposkytl kompletní žádost a Projekt sdruženého plnění, na jehož základě v roce 2002 žádala o autorizaci stávající autorizovaná obalová společnost EKO-KOM, a.s. V tomto případě však nešlo o zpřístupnění projektu, který byl obchodním tajemstvím společnosti EKO-KOM, a.s., společnosti REMA AOS, a.s., z titulu účastníka řízení, ale jednalo se o zpřístupnění na

základě žádosti o informace podle zákona č. 123/1998 Sb. Projekt byl žalobci poskytnut, pouze některé údaje byly znečitelněny z důvodu ochrany obchodního tajemství. I rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 8 A 214/2016-73, kterým žalobce argumentuje, se týká zpřístupnění Projektu zajišťování sdruženého plnění na základě žádosti o informace podle zákona č. 123/1998 Sb.

7. Žalovaný nesouhlasí s tím, že společnost EKO-KOM, a.s., zneužila svého účastenství. Změna příspěvkové struktury autorizované obalové společnosti je základním předpokladem řádného fungování systému, autorizovaná obalová společnost provádí změny struktury tak, aby obce motivovala např. k vyššímu třídění obalů. Od roku 2012 provedla společnost EKO-KOM, a.s., v sazebníku odměn celkem 10 krát různé změny, které se týkaly jak navyšování základních odměn, tak změn různých motivačních složek odměn, rušení a vytváření nových. Z přehledné tabulky je zřejmé, že ke změně poplatkové struktury dochází přibližně dvakrát do roka. Pokud jde o změnu platnou od 1. 7. 2016, došlo k ní proto, že společnost EKO-KOM, a.s., byla nucena změnit přístup ke sběru kovové složky obalových odpadů. Tvrzení žalobce je pouze obecné, není uvedeno, čím konkrétně má být konkurenceschopnost projektu žalobce eliminována. Navrhuje, aby soud vyžádal stanovisko uvedené společností EKO-KOM, a.s.
8. Žalovaný dále uvedl, že usnesením ze dne 16. 3. 2018, č. j. MZP/2018/720/964 odňal společnosti EKO-KOM, a.s., účastenství ve vedeném správním řízení. Zákon o obalech účastenství v řízeních o vydání rozhodnutí o autorizaci stávajícím autorizovaným společností účastenství nepřiznává, respektive tento případ nereguluje. S přihlédnutím k judikatuře týkající se např. udělení licence na provozování autobusové dopravy či udělení licence podle energetického zákona bylo účastenství společnosti EKO-KOM, a.s., odebráno. Proti tomuto usnesení byl podán rozklad. Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.
9. K vyjádření žalovaného podal žalobce dne 3.7.2018 repliku, v níž uvedl, že podmínky pro účastenství společnosti EKO-KOM, a.s., ve správním řízení o žádosti žalobce nebyly od počátku splněny, žalovaný nejprve přímému konkurentovi žalobce zpřístupnil veškeré obchodní tajemství žalobce, následně rozhodl, že tato společnost nemá postavení účastníka ve správním řízení o žádosti žalobce. Projekt žalobce přitom i sám žalovaný shledává obchodním tajemstvím, což plyne i z rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2018, č. j. MZP/201/130/448, ve věci žádosti Svazu měst a obcí ČR o zpřístupnění informací, mimo jiné o žalobci. V tomto rozhodnutí žalovaný argumentoval, že Projekt zajišťování sdruženého plnění jak žalobce, tak dalších dvou společností obsahují informace, jejichž utajení je nezbytné k ochraně podnikatele, informace využitelné či zneužitelné obchodními konkurenty. Projekty představují jedinečné řešení organizační, finanční a technické kolektivního systému pro zpětný odběr odpadu z obalů. Skutečnosti v nich uvedené jsou konkurenčně významné. Žalobce je i nadále přesvědčen, že v daném případě došlo k neoprávněnému zpřístupnění obchodního tajemství společnosti EKO-KOM, a.s. Žalobce se obává i nadále, že mu postupem žalovaného byla způsobena újma.
10. Podáním ze dne 15. 1. 2019 žalobce doplnil žalobní tvrzení a rozšířil žalobní návrh o zákaz pokračování v nezákonném zásahu. Uvedl, že skutečnost, že Projekt zajišťování sdruženého plnění je obchodním tajemstvím žalobce bylo potvrzeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, č. j. 8 A 214/2016-73, i rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 6. 2018, č. j. MZP 201/130/448, na které odkazoval žalobce již v replice ze dne 3. 7. 2018. Společnost EKO-KOM, a.s., je přímým konkurentem žalobce.

Dále uvedl, že společnost EKO-KOM, a. s., neměla být účastníkem řízení, což bylo potvrzeno i rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 3. 2018 č. j. MZP/2008/720/694 o odejmutí účastenství této společnosti. Na základě rozkladu, který společnost EKO-KOM, a. s. podala, ministr životního prostředí toto rozhodnutí dne 18. 6. 2018 zrušil pro procesní vady. Dne 11. 7. 2018 žalovaný rozhodl usnesením č. j. MZP/2018/720/2591, že společnost EKO-KOM, a.s, není účastníkem řízení. Rovněž proti tomuto rozhodnutí podala i jmenovaná společnost rozklad. Toto rozhodnutí však bylo vydáno až poté, kdy žalovaný zpřístupnil kompletní obchodní tajemství žalobce. Protože je zde dána existence nebezpečí hrozícího opakování nezákonného zásahu, doplňuje žalobní návrh o návrh, aby soud zakázal žalovanému v pokračování nezákonného zásahu. Navrhl, aby soud rozhodl tak, že se určuje, že zásah žalovaného spočívající v tom, že z nahlížení do spisu o vydání rozhodnutí o autorizaci k zajišťování sdruženého plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů vedeného pod sp. zn. 26528/ENV/16, 1389/720/16 nevyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce, je nezákonný a přikazuje se žalovanému, aby z nahlížení do spisu o vydání rozhodnutí o autorizaci k zajišťování sdruženého plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů vedeného pod sp. zn. 26528/ENV/16, 1389/720/16 vyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce.

11. Podáním ze dne 23. 4. 2019 žalobce doplnil žalobní tvrzení, požádal o přednostní projednání věci a podal návrh na vydání předběžného opatření.
12. Žalovaný k návrhu na vydání předběžného opatření navrhl jeho zamítnutí. Poukázal na to, že usnesení ze dne 11. 7. 2018, č. j. MZP/2018/720/2591, kterým bylo rozhodnuto, že společnost EKO-KOM, a.s., není účastníkem řízení, bylo k rozkladu této společnosti rozhodnutím ze dne 28. 1. 2019, č. j. MZP/2019/430/41, sp. zn. R/3670, zrušeno a řízení zastaveno, jelikož takové usnesení nemělo být vůbec vydáno. Tím bylo postaveno na jisto, že společnost EKO-KOM, a.s., je a po celou dobu řízení o žádosti žalobce byla vedlejším účastníkem správního řízení o žádosti žalobce. Přihlédnuto bylo k ustanovení § 17 odst. 4 zákona o obalech, z něhož vyplývá, že při posuzování projektu musí být zvažována i skutečnost, zda nedojde k ohrožení zajišťování plnění povinností zpětného odběru a využití realizované jinými osobami podle § 13 odst. 1 zákona, s přihlédnutím k této právní úpravě byl učiněn závěr o tom, že společnosti EKO-KOM, a. s., přísluší právo účastníka. Tento názor potvrdil i Městský soud v Praze v rozsudku z 22. 2. 2019, č. j. 3 A 101/2005-186, kterým byl shledán nedůvodným žalobní bod týkající se vady řízení přiznání účastenství společnosti EKO-KOM, a.s., v řízení se společností Interseroch Czech, a. s. Žalovaný má za to, že společnosti EKO-KOM, a.s., jako účastníků řízení bylo nutno umožnit nahlédnout do celého správního spisu podle § 38 odst. 1 správního řádu, toto právo nebylo možno v souladu s ustanovením § 38 odst. 6 správního řádu omezit.
13. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2019, č. j. 11 A 79/2018-70 bylo vydáno předběžné opatření, kterým byla žalovanému uložena povinnost vyloučit z nahlížení do spisu a z pořizování kopií a opisu ze spisu vedeného pod sp. zn. 26528/ENV/16, 1389/720/16, skutečnosti, které požívají ochrany obchodního tajemství společnosti REMA AOS, a. s..
14. S přihlédnutím ke skutečnosti, že usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 11. 7. 2018, č. j. MZP/2018/720/2591, kterým bylo rozhodnuto tak, že tato společnost není účastníkem řízení o žádosti o autorizaci společnosti REMA AOS, a.s., bylo rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 28. 1. 2019, č. j. MZP/2019/430/41 zrušeno se

závěrem, že společnosti EKO-KOM, a.s. je účastníkem správního řízení o žádosti žalobce o udělení autorizace, přiznal soud společnosti EKO-KOM, a.s. postavení osoby účastněné na řízení.

32. Společnost EKO-KOM, a. s., již dříve žádala soud o možnost nahlédnutí do spisu, poukázala na své účastenství v řízení a specifický charakter řízení o udělení autorizace, v jehož rámci je nutno dbát zvýšenou měrou o transparentnost řízení. Zdůraznila význam účastenství společnosti v řízení o autorizaci, zejména pak poukázala na skutečnost, že udělením autorizace jiné společnosti se může společnost EKO-KOM, a.s., dostat do situace, kdy nebude schopna plnit své povinnosti vyplývající z rozhodnutí o její autorizaci, a případně, kdy dojde k udělení autorizace další společnosti, je stávající společnost dotčena ve svých právech, je nutno sladit autorizace jednotlivých autorizovaných společností. Současně namítla nezákonnost předběžného opatření s návrhem, aby soud z vlastní iniciativy toto usnesení zrušil. Poukázala na znění ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu, ze kterého dle jejího názoru vyplývá, že společnost EKO-KOM, a.s., jako účastník předmětného řízení měla právo nahlížet do celého spisového materiálu.
33. Po té kdy společnosti EKO-KOM, a.s. bylo přiznáno poznání osoby zúčastněné nařízení, vyjádřila se k podané žalobě podáním ze dne 17.3.2020, kde shrnula svá dosavadní vyjádření. K žalobě ze dne 9. 3. 2018 zdůraznila, že argumentace rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017 č. j. 8 A 214/2016-73 je nedůvodná, neboť tento rozsudek byl rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 161/2017-40 zrušen s odůvodněním, že nebyl dostatečně odůvodněn závěr o tom, zda projekt žalobkyně podléhá jako celek obchodnímu tajemství. Navíc předmětem řízení bylo posouzení žádosti o informace podle zákona č. 123/1998 Sb. V nyní posuzovaném případě však je společnost EKO-KOM účastníkem řízení o autorizaci, které je vedeno se společností REMA AOS, a.s., a proto se jejich právo o nahlížení do správního spisu odvozuje od postavení účastníku správního řízení. Považuje za potřebné ohradit se proti smyšleným tvrzením žalobce o zneužívání znalostí projektu žalobce, když změny probíhají pravidelně v návaznosti na vývoj systému sdruženého plnění a jeho nákladů. Dále uvedla, že obchodní tajemství není utajovanou informací ani skutečností, na nichž se se vztahuje zákonem uložena nebo uznána povinnost mlčenlivosti, projekt nelze jako klíčový důkaz ve vztahu k účastníkům řízení vyloučit nahlížení podle § 38 odst. 6 správního řádu. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 35. 5. 2014 č. j. 5 Afs 48/2013, ve kterém se Nejvyšší správní soud ztotožnil se závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2013 č. j. 31 Af 54/2012-443. Krajský soud rozhodoval také v rozsudku ze dne 12. 2. 2019 č. j. 31 A 148/2018-175, ve kterém uvedl, že obecná úprava správního řízení neumožňuje odepření nahlížení do spisu z důvodu ochrany obchodního tajemství. Shodně učinil závěr Poradní sbor ministra vnitra 10. 4. 2006. Porušení procesních práv znamená porušení práva na spravedlivý proces vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dále osoba zúčastněná nařízením zdůraznila, že ministr životního prostředí pravomocně rozhodl o tom, že společnost EKO-KOM a.s. je účastníkem správního řízení o udělení o autorizaci společnosti REMA AOS. Účastnictví stávající autorizované obalované společnosti v řízení vedeného o žádosti jiného žadatele o autorizaci akceptoval i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 2. 2019 č. j. 3 A 101/2015-186. V žádosti žalobce nejsou obsažena žádná specifika, která by odůvodňovala jiné závěry. Argumentace žalobce nemůže obstát ani v kontextu Evropské legislativy v oblasti s nakládání odpady, která zdůrazňuje zvýšené nároky na transparentnost řízení a rozhodování. Udělením autorizace novému žadateli může být významným způsobem ohroženo splnění povinností, které společnosti EKO-KOM, a.s. ukládá rozhodnutí

ministerstva o autorizaci, jde o hrozbu možného kolapsu stávajícímu systému. Správní řád z jakýchkoliv pochybností stanoví, že nemůže být osobě zúčastněný nařízení jako účastníků správního řízení nahlížení do spisu odepřeno. Navrhla zamítnutí podané žaloby a současně navrhla, aby soud zrušil usnesení o předběžném opatření z vlastní iniciativy.

34. Žalobce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení ve stanovisku ze dne 26.5.2020 zdůraznil postavení osobu zúčastněné na řízení na trhu, poukázal na to, že jde o konkurenta žalobce na relevantním trhu, poukázal na změny sazebníků, ke kterým přistoupila společnost EKO-KOM a.s. po té, kdy se seznámila s projektem žalobce ve vztahu k vybraným obcím, odkázal na možné zneužití informací, na důvodovou zprávu k zákonu č. 155/2009 Sb., porušení ustanovení § 29 zákona o balech, porušení práva podnikat a účastnit se férové hospodářské soutěže, porušení zásady legitimního očekávání a zákazu diskriminace a ochranu obchodního tajemství. Trvá na podané žalobě.
35. K tomuto stanovisku osoba zúčastněná na řízení poukázala na znění ustanovení § 38 správního řádu, uvedla, že unijní právo vyžaduje transparentnost, projekt žalobce neposkytuje jiná data o nákladech obcí než ta, která získala vlastní činností a zveřejnila je. Argumentaci žalobce považuje za účelovou, navrhla zamítnutí žaloby.

Obsah spisu

36. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce podal dne 15. 4. 2016 „Žádost o vydání autorizace k zajištění sdruženého plnění“. K žádosti přiložil mimo jiné příslušný „Projekt“ s označením veřejné a neveřejné části. Za účastníka řízení označil žalobce společnost EKO-KOM, a.s. Ze spisového materiálu vyplývá, že následně bylo se společností EKO-KOM, a.s., jednáno jako s účastníkem řízení (viz např. protokol z ústního jednání ze dne 19. 5. 2016, které probíhalo za účasti jak zástupce žalobce, tak zástupce společnosti EKO-KOM, a.s.). V průběhu řízení také zástupce společnosti EKO-KOM, a.s., průběžně nahlížel do spisového materiálu (protokoly ze dne 2. 5. 2016, 5. 9. 2016, 16. 9. 2016, 19. 10. 2016, 19. 5. 2017, 20. 7. 2017, 25. 8. 2017, 3. 1. 2018, 20. 2. 2018).
37. Výzvou ze dne 26. 8. 2016 byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti a řízení bylo z tohoto důvodu přerušeno. Rozklad, který žalobce podal proti této výzvě, byl zamítnut rozhodnutím ministra ze dne 5. 6. 2017.
38. Žalobce doplnil podklady podáním ze dne 17. 7. 2017 a současně požádal o poskytnutí přiměřené lhůty k dalšímu doplnění. Usnesením ze dne 4. 8. 2017 byla lhůta pro předložení dalších dokladů prodloužena do 31. 12. 2017.
39. Dne 28. 12. 2017 žalobce doložil požadované doplnění dokladů, mezi nimi byly i doklady s označením obchodního tajemství.
40. Ze spisového materiálu vyplývá, že zástupce společnosti EKO-KOM, a.s., nahlížel do spisového materiálu ve stádiu, kdy jeho součástí byly i doklady, které žalobce označil jako obchodní tajemství, když nahlížel do spisu dne 3. 1. 2018 a 20. 2. 2018.

Posouzení důvodnosti žaloby

41. Soud považuje za nutné předeslat, že předmětem řízení v této věci je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce za nezákonný zásah označil úkon správního orgánu spočívající v tom, že společnosti EKO-KOM, a.s. umožnil nahlížení do spisu i v části, obsahující dokumenty, které žalobce označil jako obchodní tajemství.
42. Řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 82 až § 87 soudního řádu správního. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
43. Způsob rozhodování soudu o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem upravuje ustanovení § 87 s. ř. s. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný; trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky nebo hrozí jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, je-li to možné, aby obnovil stav před zásahem. Podle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.
44. Soud se zabýval otázkou, zda žaloba na ochranu před nezákonným zásahem přichází v této věci v úvahu.
45. Nahlížení do správního spisu je upraveno v ustanovení § 38 správního řádu. Pokud by došlo k odmítnutí žadatele o nahlížení do spisu, šlo by o rozhodnutí správního orgánu, které naplňuje podmínky definice ustanovení § 65 s. ř. s., a v úvahu by přicházela na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.6.2010 sp. zn. 5 As 75/2009). V případě, kdy nahlížení do spisu je umožněno, má soud za to, že úkon spočívající v umožnění nahlížení do spisu je neformálním, faktickým úkonem, který není rozhodnutím, a z tohoto pohledu ho lze považovat za zásah ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. a přichází v úvahu žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu
46. Z výše uvedeného ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. vyplývají, shledá-li soud žalobu důvodnou, dva možné způsoby rozhodnutí soudu, a to v závislosti na tom, jakého charakteru je úkon, který je označen za nezákonný zásah. Soud může deklarovat (určit) nezákonnost napadeného úkonu nebo může zakázat správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, popř. přikázat obnovení stavu, je-li to možné.
47. Výrok, deklarující, že určitý úkon byl nezákonný, přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže jde o úkon (zásah), který netrvá nebo netrval již jeho důsledky nebo nehrozí-li jeho opakování. Určující výrok, spočívající v deklaraci toho, že napadený zásah byl nezákonný, tak přichází v úvahu tehdy, jestliže šlo o jednorázový zásah, který byl ukončen, netrval ani jeho důsledky a nehrozí ani jeho opakování. Pouze v těchto případech přichází v úvahu deklarace nezákonnosti napadeného zásahu. Uvedený závěr vyplývá již z gramatického výkladu, když je zřejmé, že v první části ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. je výslovně uvedeno, že: „...provedený zásah *byl* nezákonný“, když je použit čas minulý.
48. V případech, kdy zásah trvá, nebo trvají jeho důsledky, nebo hrozí jeho opakování, přichází v úvahu výrok o tom, že se zakazuje správnímu orgánu, aby pokračoval

v porušení žalobcova práva, popřípadě je možno přikázat obnovit stav před zásahem. Tento výrok soudu přichází v úvahu tehdy, jestliže je napaden takový zásah, který buď trvá, nebo jde o úkon jednorázový, ale trvají jeho důsledky nebo hrozí jeho opakování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2014 sp.zn. 1 Afs 60/2014, dostupný na www.nnsoud.cz).

49. Žalobce se žalobou ve znění doplnění ze dne 15. 1. 2019, domáhal jednak toho, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v nahlížení do předmětného spisu, aniž by vyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce, je nezákonný, jednak se domáhal toho, aby soud přikázal žalovanému, aby z nahlížení do spisu vyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce. Domáhal se tedy obou v úvahu přicházejících výroků.
50. V daném případě má soud za to, že napadený úkon, spočívající v tom, že společnosti EKO-KOM, a. s., bylo umožněno nahlédnout do spisu i v té části, jež je označena žalobcem jako obchodní tajemství, by bylo lze považovat za jednorázový úkon ve vztahu ke každému umožněnému nahlédnutí do spisu, jde však o zásah, jehož důsledky trvají, protože nahlízející společnost EKO-KOM, a.s., se s obsahem dokumentů seznámila, hrozí i jeho opakování, když je zřejmé, že k opakování také došlo, neboť, jak je ze spisového materiálu zřejmé, jmenované společnosti bylo umožněno nahlédnutí do spisu nejen 3. 1. 2018, ale také dne 20. 2. 2018, ale také dne 22. 6. 2018, jak uvádí žalobce v doplnění žalobních tvrzení ze dne 15. 1. 2019.
51. Z výše uvedeného je patrné, že ve vztahu k požadovanému výroku o deklaraci nezákonnosti napadeného zásahu žalovaného, spočívajícího v tom, že z nahlížení do předmětného spisu nevyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce, je žaloba nedůvodná, a to právě s přihlédnutím k charakteru napadeného úkonu proto, že jde o úkon, jehož důsledky trvají a hrozí jeho opakování. Sama tato skutečnost je důvodem pro zamítnutí žaloby ve vztahu k požadovanému výroku o určení, že předmětný zásah je nezákonný.
52. Soud se dále zabýval důvodností žaloby v té části, v níž se žalobce domáhal toho, aby žalovanému bylo přikázáno, aby z nahlížení do předmětného spisu vyloučil skutečnosti požívající ochrany obchodního tajemství žalobce. Podle § 87 odst. 1, věta před středníkem s. ř. s. soud rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
53. Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel tedy soud ze skutečnosti, že společnost EKO-KOM, a.s., je účastníkem řízení o žádosti žalobce o udělení autorizace, které bylo v podstatě deklarováno rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 28. 1. 2019, č. j. MZP/2019/430/41, jímž bylo zrušeno usnesení žalovaného ze dne 11. 7. 2018, č. j. MZP/2018/720/2591, o tom, že jmenovaná společnost účastníkem předmětného řízení není. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 28. 1. 2019 je pravomocným rozhodnutím, ze kterého je nutno vycházet, protože ke dni rozhodnutí soudu bylo již vydáno (§ 87 odst. 1, věta před středníkem s. ř. s.).
54. V daném případě bylo řízení zahájeno podle zákona o obalech. Zákon o obalech neobsahuje ani samostatnou úpravu nahlížení do správního spisu, platí-li tedy obecná úprava, vyplývající z ustanovení z § 38 správního řádu. Postavení účastníka správního řízení je, pokud jde o nahlížení do spisu, odlišné od postavení subjektu, jenž postavení účastníka správního řízení nemá.

55. Podle § 38 odst. 1 účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Podle § 38 odst. 6 správního řádu *části spisu, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, jsou vyloučeny z nahlížení do spisu; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce. Před nahlédnutím do spisu musí být účastník řízení nebo jeho zástupce poučen o povinnosti mlčenlivosti o utajovaných informacích nebo skutečnostech, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a o právních následcích porušení této povinnosti; o poučení se sepíše protokol.* V ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu je dále upraven postup správního orgánu v případě nahlížení do spisu k utajované informaci.
56. Z ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu vyplývá, že je jím poskytována jednak ochrana utajovaných informací, jednak ochrana údajů, na které se vztahuje zákonem uložená nebo zákonem uznaná povinnost mlčenlivosti.
57. Pojem *utajovaná informace* je definován v ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o utajovaných informacích a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Podle uvedeného ustanovení se utajovanou informací rozumí informace v jakékoliv podobě, zaznamenaná je na jakémkoliv nosiči, označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyhrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací. Z § 139 odst. 1 tohoto zákona pak vyplývá, že seznam utajovaných informací vydává vláda svým nařízením. Seznam utajovaných informací byl vydán v nařízení vlády č. 522/2005 Sb., obchodní tajemství v tomto seznamu uvedeno není. Je tedy postaveno na jisto, že obchodní tajemství není utajovanou informací.
58. Ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu dále poskytuje ochranu údajům, na které se vztahuje zákonem *uložená povinnost mlčenlivosti*. Definice tohoto pojmu správní řád neobsahuje. Pojmově jde o takovou povinnost, která je výslovně zákonem uložená. To znamená, že je nutno utajit takové informace, ve vztahu k nimž to zákon výslovně stanoví. Správní řád výslovně ustanovení o tom, že by uloženou povinností mlčenlivosti bylo obchodní tajemství, neobsahuje. Neobsahuje ani ustanovení o tom, že je obchodnímu tajemství poskytnuta ochrana v tom smyslu, že jeho obsah nemůže být zpřístupněn jinému účastníkovi řízení. Ani zákon o obalech, podle něhož bylo řízení zahájeno, neobsahuje žádná ustanovení, ze kterých by vyplýval zákaz nahlížení účastníky správního řízení do dokladů, označených jako obchodní tajemství. Nejde tedy o zákonem *uloženou* povinnost mlčenlivosti.
59. Ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu dále poskytuje ochranu údajům, na které se vztahuje zákonem *uznaná povinnost mlčenlivosti*. Správní řád definici ani tohoto pojmu neuvádí. Z jazykového i logického výkladu vyplývá, že jde o takovou povinnost, kterou stát uzná jako povinnost poskytnout předmětným skutečnostem veřejnoprávní ochranu. U obchodního tajemství se to projeví například v tom, že zvláštní zákon respektuje rozhodnutí určitého subjektu, který označí některé skutečnosti jako obchodní tajemství, tedy výslovně ochranu těmito údajům poskytne, tedy „uzná“ že je třeba, aby správní orgány údaje chránily i přes jeho soukromý právní charakter. Lze poukázat např. na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se požadovaná informace neposkytne, pokud je obchodním tajemstvím. Zde stát uznal ochranu povinného subjektu ve vztahu

k informacím, které tvoří jeho obchodní tajemství. Ale ani samotné označení informace za obchodní tajemství není dostačující k tomu, aby požadovaná informace nebyla poskytnuta, správní orgán je povinen zkoumat, zda označení údajů za obchodní tajemství skutečně splňuje všechny náležitosti obchodního tajemství podle zákona (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008 č. j. 7 As 24/24-106, dostupný na www.nnsoud.cz). Jak již bylo uvedeno, zákon o obalech, zvláštní ustanovení o ochraně obchodního tajemství neobsahuje nelze tedy mít za to, že jde o zákonem *uznanou* povinnost mlčenlivosti

60. Lze shrnout, že zákon o obalech zvláštní ustanovení chránící obchodní tajemství neobsahuje, neobsahuje je ani správní řád. Správní řád poskytuje ochranu *utajovaným informacím, zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti*.
61. O ochranu *utajovaných informací* v dané věci nejde (viz bod 57 tohoto rozsudku). Zbylo tedy posoudit, zda ochrana obchodního tajemství není zahrnuta pod pojmy *zákonem uložená povinnost nebo uznaná mlčenlivost*.
62. S odkazem na to, co bylo výše uvedeno, soud uvádí, že při posuzování této otázky, tj. otázky, zda tím, že správní orgány umožnily dalšímu účastníkovi správního řízení nahlížet do celého správního spisu, včetně části, kterou žalobce označil jako obchodní tajemství, jednaly v rozporu se zákonem, vycházel Městský soud v Praze z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2014, č. j. 5 Afs 48/2013-272.
63. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku učinil závěr, že: *povinnost mlčenlivosti, coby důvod pro uplatnění této restrikce musí mít z povahy věci veřejnoprávní charakter; ochranu obchodního tajemství tak do této kategorie zahrnout nelze. Ustanovení § 38 odst. 6 správního řádu, tedy zpřístupnění obchodního tajemství účastníka řízení nebrání, není však vyloučeno, aby zvláštní zákon stanovil, že z nahlížení jsou vyloučeny i jeho části, používající ochrany v rovině soukromoprávní*.
64. Není pochyb o tom, že obchodní tajemství je kategorií soukromoprávní. Aby mu byla poskytnuta ochrana z titulu povinnosti mlčenlivosti, musel by zvláštní zákon výslovně stanovit, že doklady, obsahující obchodní tajemství jsou vyloučeny z nahlížení. Jak již bylo uvedeno, v daném případě zvláštní zákon, tj. zákon o obalech, zvláštní úpravu neobsahuje, je proto nutno vycházet z obecné úpravy v uvedené v § 38 odst. 6 správního řádu. Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že podle tohoto ustanovení nejsou pro účastníka správního řízení z nahlížení vyloučeny části, které jsou označeny jako obchodní tajemství. Zdejší soud neshledal důvody k tomu, aby se od závěru, který učinil Nejvyšší správní soud, odchýlil.
65. Současně je nutno poukázat na část první věty za středníkem, podle níž omezení „*neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce*“. Zde se projevuje odlišné postavení účastníka správního řízení od jiných subjektů, které umožňuje nahlížení k dokladům, jimiž bude proveden důkaz. Podklady, které žalobce předložil ke své žádosti, budou správním orgánem nepochybně hodnoceny, bude jimi dokazováno splnění či nesplnění podmínek pro udělení požadované licence.
66. Pokud žalovaný umožnil účastníkovi správního řízení, osobě zúčastněné nařízení - společnosti EKO-KOM, a.s., nahlédnout do spisového materiálu včetně částí, které žalobce označil jako obchodní tajemství, nejednal v rozporu se zákonem. Z ustanovení § 82 s. ř. s.

přítom vyplývá, že jedním ze základních znaků nezákonného zásahu, proti němuž se lze bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, je nezákonnost zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu. Jde o jednu základních podmínek, která musí být splněna, aby mohl být učiněn závěr o úspěšnosti žaloby.

67. Soud považuje za nutné zdůraznit předmět tohoto řízení, kterým byla žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, který dle tvrzení žalobce spočíval v tom, že správní orgány umožnily dalšímu účastníkovi správního řízení nahlížet do celého správního spisu, tj. včetně části, kterou žalobce označil jako obchodní tajemství. Jiné otázky předmětem řízení nebyly. Zejména nebyly předmětem řízení otázky možného zneužití získaných informací, označených jako obchodní tajemství, ani porušení práva podnikat a účastnit se férové hospodářské soutěže. Proto se soud těmito tvrzeními nezabýval.
68. K argumentaci žalobce rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, č. j. 8 A 214/2016-73 soud uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2019 č.j. 5 As 161/2017-40, nelze proto k němu přihlížet. Lze poznamenat, že v dalším rozsudku ze dne 20.2.2020. j. 8 A 214/2016-143 rozhodl zdejší soud v téže věci o zamítnutí žaloby a k otázce nahlížení do spisu zaujal shodný názor, který je uveden v tomto rozsudku (žalobce byl účastníkem řízení ve věci sp.zn. 8 A 214/2016, proto lze na uvedený rozsudek odkázat).
69. K argumentaci žalobce důvodovou zprávou k zákonu č. 155/2009 Sb. je nutno uvést, že jde o novelu zákona na ochranu hospodářské soutěže. Řízení v této věci však není vedeno podle tohoto zákona, nýbrž podle zákona o obalech. Jak již bylo uvedeno, zákon o obalech ochranu obchodního tajemství v souvislosti s řízením o žádosti o autorizaci k zajištění sdruženého plnění neobsahuje, neupravuje otázku nahlížení do správního spisu účastníkem řízení. Platí proto obecná právní úprava podle správního řádu. Na tomto závěru nic nemění ustanovení § 29 zákona o obalech, jehož se žalobce dovolává. Podle tohoto ustanovení: „*Seznam vydaných rozhodnutí o autorizaci, rozhodnutí o jejich změnách nebo o jejich zrušení, jakož i obsah těchto rozhodnutí s výjimkou údajů, které jsou předmětem obchodního tajemství nebo ochrany osobních údajů, zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve svém Věstníku*“. Jak je patrné z tohoto ustanovení, řeší otázku zveřejňování již vydaných rozhodnutí o autorizaci, a to zveřejňování ve všeobecně dostupném Věstníku, do něhož mohou nahlédnout všichni, kteří o to mají zájem. Jde o situaci odlišnou od situace nahlížení do spisu účastníkem správního řízení.
70. K námitce o porušení zásady legitimního očekávání soud uvádí, že žalobce s přihlédnutím k právní úpravě, provedené zákonem o obalech a správním řádem, neměl důvod k tomu předpokládat, že jím označené dokumenty budou vyloučeny z nahlížení ze strany dalšího účastníka správního řízení ve věci jeho žádosti o udělení licence.
71. K námitce porušení zákazu diskriminace soud uvádí, že není zřejmé, v čem diskriminace žalobce má spočívat. Aby mohlo být hovořeno o diskriminaci, muselo by být zjištěno, že k jinému subjektu, který se nacházel v identické situaci jako žalobce, se správní orgány chovaly jinak. Muselo by být zjištěno, že k jinému subjektu, pokud jde o nahlížení do spisu v části označené jako obchodní tajemství účastníkem správního řízení, odlišně, než jak učinily ve vztahu k žalobci. Není doložen žádný konkrétní případ odlišného postupu správního orgánu, který by shodnou situaci, v níž se nachází žalobce, hodnotil jinak.

72. Z výše uvedených důvodů soud nehledal žalobu důvodnou, proto podle § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu zamítl. Pro úplnost soud uvádí, že neshledal důvody pro zrušení usnesení o předběžném opatření, protože by tím předjímal rozhodnutí ve věci samé, neboť poměry v této věci se nezměnily. Podle § 38 odst. 4 s.ř.s. předběžné opatření zanikne dnem, kdy se tento rozsudek stane vykonatelným.
73. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst., 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému náklady nevznikly. Pro úplnost soud poukazuje na ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná nařízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že soud v daném případě osobě zúčastněné nařízení neuložil žádné povinnosti, a neshledal důvody zvláštního zřetelného dne, soud osobě zúčastněné nařízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná nařízení ani náklady výslovně nepožadovala, nepromítla se tato skutečnost do výroků rozsudku.
74. Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož, bylo-li na poplatku zapláceno více než činila poplatková povinnost, soud vrátí přeplatek z účtu soudu. Úkon spočívající v doplnění žalobních tvrzení ze dne 15. 1. 2019 nepovažoval soud za samostatnou žalobu, nýbrž za úpravu petitu žaloby, která byla původně podána. Nebyl zde důvod k tomu, aby žalobce z titulu tohoto doplnění platil další soudní poplatek. Vzhledem k tomu, že žalobce zaplatil na soudním poplatku více, než činil a jeho poplatková povinnost, rozhodl soud vrácení přeplatku ve výši 2 000 Kč žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. června 2020

JUDr. Hana Veberová, v. r.
předsedkyně senátu